

מסכת כלים

פרק יו

א. כל כלי עז שגלהק לשנים, טהור, חוץ משלחו הכפול, ותמהוי המזנו, והאפיקורין של בעלי הבית. רבי יהודה אומר, אף הפגס, וקדוד הבבלי פיווצה בהן. כלי עז, מאימתי מקבלין טמאה. המטה והערישה, משישופם בעור הקג. גמר שלא לשוף, טמאה. רבי מאיר אומר, המטה, משיסרג בה שלשה בתיים:

ב. הפלים של עז, משיחם ויקגב. ושל תמרה, אף על פי שלא קגב מבפנים, טמא, שכון מקיים. כלכליה, משיחם ויקגב ויגמר את הפלואה. בית הלאינים, ובית הכושות, אף על פי שלא קגב מבפנים, טמא, שכון מקיים:

ג. הקנוגין הקטנים, והקלות, משיחם ויקגב. הקנוגים הגדולים, והטוגין הגדולים, משיעשה שני דורים לרחב שלהם. ים נפה, וכברה, וכך של מאזנים, משיעשה דור אחד לרחב שלהם. הקפה,

מִשְׁעַשָּׂה שְׂתִי צְפִירֹת לְרַחֵב שֶׁלֶה. וְהַעֲרָק, **מִשְׁעַשָּׂה בּוֹ אַפִּירָה**

אחת:

ד. **כָּלִי עֹר,** **מַיִּמְתִּי מִקְבְּלֵין טְמָאָה.** הַתוֹּרֶם, **מִשְׁיחָסָם וַיְקִנְבָּב** וַיְעַשָּׂה קִיחוֹתָיו. **רַבִּי יְהוָה אָמֵר,** **מִשְׁעַשָּׂה אֵת אָזְנוֹ.** סְקָרְטִיא,
מִשְׁיחָסָם וַיְקִנְבָּב וַיְעַשָּׂה אֵת צִיצָתָה. **רַבִּי יְהוָה אָמֵר,** **מִשְׁעַשָּׂה אֵת**
טְבֻעוֹתָה. קְטוּבָלִיא, **מִשְׁיחָסָם וַיְקִנְבָּב.** **רַבִּי יְהוָה אָמֵר,** **מִשְׁעַשָּׂה**
אֵת קִיחוֹתָה. הַכְּרָתָה וְהַכְּסָתָה שֶׁל עֹר, **מִשְׁיחָסָם וַיְקִנְבָּב.** **רַבִּי יְהוּדָה**
אָמֵר, **מִשְׁיתְפָּרָם וַיְשִׁיר בְּהָם פְּחוֹת מְחֻמָּשָׂה טְפָחִים:**

ה. **פְּטִילִיה,** טְמָאָה. וְחַסִּינָה, טְהוֹרָה. סְגִינּוֹת שֶׁל עַלְיוֹן, טְהוֹרוֹת.
שֶׁל נְצָרִין, טְמָאוֹת. חֹתֶל שֶׁהוּא נוֹתֵן לְתֹכוֹ וּנוֹטֵל מִתֹּכוֹ, טְמָא.
וְאִם אִינוֹ יָכֹל עַד שִׁיקְרָעָנוּ אוֹ עַד שִׁיתְרָעָנוּ, טְהוֹר:

ו. **קָסִּיה שֶׁל זָוִרִי גְּרָנוֹת,** שֶׁל הַוְּלִיכִי דְּרָכִים, שֶׁל עֹשֶׂי פְּשָׁפָן,
טְמָאָה. אֶבֶל שֶׁל צְבָעִין וּשֶׁל נְפָחִין, טְהוֹרָה. **רַבִּי יוֹסֵי אָמֵר,** אֶבֶל
גְּרוֹסּוֹת כִּיּוֹצָא בָּהֶן. זֶה הַכְּלָל, הַעֲשֵׂי לְקַבְּלה, טְמָא. מִפְנֵי הַזָּהָה,
טְהוֹר:

ז. **הַמְּלֻקּוֹת שֶׁל בָּקָר,** וְחַסִּים שֶׁלּוּ, וְהַמְּדָף שֶׁל קְבּוֹרִים, וְהַמְּגַפָּה,
הַרְיִ אַלוּ טְהוֹרִין. **כְּסִוי שֶׁל קְפָּסָא,** טְמָא. **כְּסִוי קְמַטְרָא,** טְהוֹר. **כְּסִוי**
תִּבְּהָה, **כְּסִוי טָנִי,** וְהַמְּכַבְּשָׂ שֶׁל חַרְשָׂ, וְהַכְּסָתָה שְׁפַתָּה הַתִּבְּהָה, וְהַקְּמָרוֹן

שלה, ואנגלין של ספר, בית הנגר, בית המנעל, ובית המזוזה,
ותיק גבלין, ותיק כנורת, ואמומ של גודלי מצנפות, והרפוף של
זמר, ורבייה של אלית, וגנוגנית העני, וסמכות המטה, וטפוס
של תפלה, ואmom של עשרה סותות, הרי אלו טהורין. זה הכלל,
אמר רבי יוסי, כל משמעיו משמעו של אדם בשעת מלאכה ולא
בשעת מלאכה, טמא. וכל שאין אלא בשעת מלאכה, טהור:

ה. פיק היפוי והפכין והפיגון, פיק מספרת ומספרים והתער, פיק
מקחול, ובית הכהן, פיק מקtab, ותרונתק, פיק טבלא וסקרטיא,
בית החצים, בית הפגשות, הרי אלו טמאים. פיק סמפוןיא, בזמן
שהוא נותן מלמעלה, טמא. מצד, טהור. פיק חילין, רבי יהודה
מטהר, מפני שהוא נזנו מצד. חפויה האלה, הקשת, וחרמה, הרי
אלו טהורין. זה הכלל, העשו לתיק, טמא. לחפויה, טהור: